

יטמא גם הוא, כִּד יִקְרַב בֵּינָן דִּישְׂרָאֵל, הָא אִסְתָּאב וְאִסִּיר
 וכאשר יתקרב הגוי ויגע ביין של ישראל הרי אותו היין יטמא ויאסר בשתיה, כָּל שְׂפִין
 הָהוּא יֵין דְּאִיהוּ עֶבִיד וכל שכן שאסור לשתות את אותו היין שהגוי עושה
 בעצמו. וְעַל דָּא לֹא תִימָא דְדָא הוּא בְּלַחֲדוּי וְעַל זֶה שֶׁאִמְרֵנוּ
 שִׁיין שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא כְּדוּגְמַת הֵיין שֶׁלֹּמְעֵלָה אֵל תֹּאמֶר שֶׁרַק בְּעֵנִין זֶה בִּלְבַד יִשְׂרָאֵל הֵם
 כְּדוּגְמָה שֶׁלֹּמְעֵלָה, אֲלָא כָּל מָה דְּעֶבְדֵי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כִּלְא
 הוּא כְּעֵין דְּוִגְמָא דְלְעִילָא אֵלָא כֹּל מָה שֶׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לִמְטָה הֵכֵל הוּא
 כְּמוֹ הַדּוּגְמָה שֶׁלֹּמְעֵלָה, כָּל שְׂפִין יֵין, דְּקִאֵי בְּאַתֵּר עֲלָאָה וְכֹל שֶׁכֵּן
 הֵיין שֶׁל יִשְׂרָאֵל לִמְטָה הוּא עוֹמֵד וּמְכוּוֹן כְּנֶגֶד הַמְּקוֹם שֶׁלֹּמְעֵלָה, דְּוִגְמָא דִּיֵּין
 דְּמִנְטָרָא שֶׁהֵיין שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא כְּדוּגְמַת הֵיין הַמְּשׁוּמֵר שֶׁבִּבְיַנָּה לִמְעֵלָה (רמ"ק).

השׁוּתָה יֵין שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּטוֹמָאָה מִטְּמֵא גּוֹפּוֹ וְרוּחוֹ וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוּה"ב
 בְּגִין כִּד יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּיֵין יֵין דִּישְׂרָאֵל, דְּאִתְּעִבִיד כִּדְקָא
 חַיֵּי בְּקְדוּשָׁה וּמְשׁוּם כִּי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם שׁוֹתִים יֵין שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא נֶעֱשֶׂה
 כְּרֵאוּי בְּקְדוּשָׁה, כְּגוֹוָנָא דִּישְׂרָאֵל לְעִילָא שֶׁהוּא כְּמוֹ הַיִּשְׂרָאֵל שֶׁלֹּמְעֵלָה
 שֶׁהוּא ז"א, דְּשְׁתֵּי וְאִשְׁתְּרִשָׁא וְאִתְּבְּרָכָא שֶׁהוּא שׁוֹתָה מִצֵּד הַבֵּינָה

אור הרשב"י

של הגוים הם מנ' קליפות רוח וענן ואש שכולם
 רע, וכן הבהמות וחיות ועופות טמאים, אך נפש
 הבהמית דישראל, ונפש הבהמית דבהמות
 וחיות ועופות המהורים, כולם מנוגה עי"ש.

באים נישמותיהם מפני שכל השבעים אומות
 משועבדים תחת הכמא"ל שהוא ראש לכל
 הע"ז והוא נקרא אל אחר (מק"מ).
 וכדאיתא בע"ח שער מ"ט פרק ג' וז"ל ונשמתן

שבשמאל ומשתרש בסוד הדעת שבאמצע ומתברך מסוד החכמה שבימין (רמ"ק)
בְּהוּא יֵינן עֲלָאָה קְדִישָׁא והכל הוא דרך הבינה שבה סוד היין העליון
 והקדוש (רמ"ק), **וְלֹא שְׂתָאנן יֵינן דְּאִתְעֵבִיד בְּמִסְאָבוּתָא,**
וּמִסְטָרָא דְּמִסְאָבוּתָא, דִּהָא בֵּיהּ שְׂרִיָּא רוּחָא
דְּמִסְאָבוּתָא וישראל לא שותים יין שנעשה בטומאה שהוא מצד הטומאה, מפני
 ששורה בו רוח הטומאה. (ולאו הוא מסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל) **וּמֵאנן דְּשְׂתִי לִיהּ**
(בְּהַדִּיחֻוּ), אִסְתָּאב רוּחִיהּ, וְאִסְתָּאב אִיהּ, וְלֹאנן הוּא
מִסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל, וְלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְּאִתִּי ומי
 ששותה אותו נטמא רוחו וכן נטמא גופו והוא אינו מצד הגזע של ישראל ואין לו חלק בעולם
 הבא. **דִּהָא תְּהוּא עֲלָמָא דְּאִתִּי, יֵינן דְּמִנְטָרָא אִיהּ** מפני
 שהעולם הבא שהוא הבינה, הוא סוד היין המשומר וכיון שטימא את עצמו ביין הטומאה
 אין לו חלק ביין המשומר.

היין מעורר שמחה לכן הוא נכלל בקו הימיני של החסדים ונמתקים שם הדינים
וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, בְּעֵינן לְנִטְרָא דָּא עַל פְּלָא ולכן
 ישראל הקדושים צריכים לשמור שלא לעבור על איסור יין נסך יותר מכל שאר
 איסורים, **בְּגִין דְּאִתְקַשְׁר בְּאַתְר דְּעֲלָמָא דְּאִתִּי** בכדי שיתקשרו
 במקום העולם הבא שהוא הבינה. **וּבְגִין כֶּךָ, בְּיֵינן אִתְבְּרִיד קְדִישָׁא**
בְּרִיד הוּא יִתִּיר מְכַלָּא ומשום כך מתברך הקב"ה ביין יותר מכל שאר
 המשקאות, **בְּגִין דְּאִיהּ תְּדִי לְסִטְרָא שְׂמָאֵלָא** משום שהיין הנמשך

וּבְגוֹ חֲדָוֹתָא דִּילִיָּה אֶתְכֶּלִּיל בְּיַמִּינָא וּמִתּוֹךְ הַשְּׂמֵחָה שְׁלוֹ נְכַלְל הַשְּׂמַאל בִּימִין דְּמַכּוּיִן שְׁהִיין מְעוֹרֵר שְׂמֵחָה לְכֹן הוּא נְכַלְל בְּקוֹ הַיַּמִּינִי שֶׁל הַחֲסָדִים וְנִמְתַּקִּים שֶׁם הַדִּינִים (רמ"ק).

וְכֹד אֶתְעֵבִיד כְּלָא יַמִּינָא וְכַאֲשֶׁר נַעֲשָׂה הַכֹּל לְבַחֲיַנְתָּ יַמִּין, כְּדִין שְׂמָא קְדִישָׁא בְּחִידוֹ אִזּוּ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הוּא בְּשִׂמְחָה מִצַּד הַבֵּינָה, וְכִרְכָּאן מִשְׁתַּכְּחִי בְּכִלְהוֹ עֲלֵמִין וְהַבְּרֻכּוֹת מִצְוִיּוֹת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וְכַעֲוָבְדָּא דְלִתְתָּא יִתְעַר עוֹבְדָּא דְלַעֲיָלָא וְעִי מַעֲשֵׂה הַבְּרֻכָּה עַל הַיִּין לְמַטָּה מִתְעוֹרֵר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁלְּמַעַלָּה לְהַמְתִּיק אֶת הַדִּינִים בַּחֲסָדִים, וְעַל דָּא מוֹזְמִינִי יִין לְקַבִּיל יִין וְעַל כֵּן מוֹזְמִינִים יִשְׂרָאֵל יִין כַּשֶּׁר לְמַטָּה כְּנֶגֶד הַיִּין הַמְּשׁוֹמֵר שֶׁבְּבִינָה לְמַעַלָּה.

הַיִּין שֶׁבְּבִינָה הוּא מְשׁוֹמֵר לְמַעַלָּה מִהַחֲצִיזוֹנִים לְכֹן כְּנֶגְדּוֹ צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹמֵר אֶת הַיִּין לְמַטָּה מִמֶּנּוּ גוֹי

וּבְגִין דְּאִיהוּ מְנַטְרָא לְעֵילָא, בְּעֵי לְנַטְרָא לִיָּה לְתַתָּא וּבְגַלְל שְׁהִיין שֶׁבְּבִינָה הוּא מְשׁוֹמֵר לְמַעַלָּה מִהַחֲצִיזוֹנִים לְכֹן כְּנֶגְדּוֹ צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹמֵר אֶת הַיִּין לְמַטָּה מִמֶּנּוּ גוֹי, וְכֹל נְטִירוֹ דִּילִיָּה קְדָשָׁה הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְכֹל הַשְּׂמִירָה שֶׁל הַיִּין הוּא גוֹרֵם תּוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה לְיִשְׂרָאֵל דְּהִיַּיְנוּ לְתַת תּוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה וּמוֹחִין מִהַבֵּינָה, לְד"א הַנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל (רמ"ק), וּמֵאן דְּפָגִים לִיָּה לְתַתָּא בְּסַטְרָא דְּמַסָּאבוֹתָא וְיָמִי שְׂפוּגִים אֶת הַיִּין לְמַטָּה בְּצַד הַטּוֹמָאָה, ע"י שְׂתִיתָּ יִין שְׂנַטְמָא בְּמַגַּע גוֹי (רמ"ק), יִסְתָּאֵב אִיהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא,

וְלִית לִיָּה חוֹלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי נטמא הוא עצמו בעולם הזה ואין לו חלק לעולם הבא שהוא הבינה, אֲתֵר דְהֵהוּא יִין דְמִנְטָרָא שְׂרִיא והבינה היא המקום שאותו היין השמור נמצא ושורה בו. הוא לֹא נָטִיר לִיָּה, לֹא יתְנַטֵּר הוא לְעֵלְמָא דְאַתִּי ומכיון שהוא לא שמר את עצמו אז לכן הוא לא יהיה שמור לעולם הבא. (דף מ' ע"ב) הוא סָאִיב לִיָּה, יְסֵאֲבוּן לִיָּה בְּהֵהוּא עֵלְמָא והוא מדה כנגד מידה שמכיון שהוא טימא את עצמו, לכן יטמאו אותו לעולם הבא, לֹא יֵהֵא לִיָּה חוֹלְקָא בְּהֵהוּא יִין דְעֵלְמָא דְאַתִּי ולא יהיה לו חלק באותו היין המשומר בעולם הבא שבו. זְכַאִין אִינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְמִקְדָּשֵׁי נַפְשֵׁיהוּ בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה אשריהם ישראל שהם מקדשים את נפשם בקדושה עליונה, וְנָטִירֵי מַה דְאַצְטְרִיךְ לְאַתְנַטְרָא והם שומרים את היין שצריך להיות שמור, וּמִקְדָּשֵׁי לְמִלְכָּא בְנָטִירוּ עֲלָאָה דָּא והם מקדשים את המלך ז"א בשמירה עליונה זו. זְכַאִין אִינּוּן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא ששם הם ייהנו בגן עדן מאותו האור של הבינה (רמ"ק).

מלך במשפט יעמיד ארץ יעקב, ואיש תרומות עשו

פְּתַח הֵהוּא רַבִּיא וְאָמַר פתח הנער לדרוש בסתרי תורה ואמר לבאר מש"כ בפסוק, (משלי כט) מֶלֶךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד אֶרֶץ [קכח] וְגו'.

אור הרשב"י

[קכח] וביאר התולדות יעקב מלך על מש"כ במשפט יעמיד ארץ, ר"ל מאן מלכי רבנן,

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000